

Technické muzeum Tatra Kopřivnice

Byli jste někdy v tomto muzeu? Já ano, před 2 lety. Bylo pěkné počasí, tak jsme to spojili ještě s návštěvou blízkého okolí Štramberku, ale o tom třeba někdy příště.

Do Kopřivnice to z Lípy nemáme daleko, je to asi 68 km (tj. asi 90 minut jízdy autem). Trasa vede přes Hostýnsko-vsetínskou hornatinu, až do Moravskoslezských Beskyd. Těsně před Kopřivnicí jsou ukazatele na technické muzeum, takže snadno přijedete na parkoviště pár kroků od muzea.

I když ještě nevidíte nápis TECHNICKÉ MUZEUM, rozhodně nepřehlédnete reprezentanta tatrovácké železniční výroby, rychlíkový motorový vagon, známý také pod názvem Slovenská strela, který je umístěn před vchodem do muzea.

Jeho fotku si můžete najít na webových stránkách muzea, stejně jako jiné výstavní kusy. My jsme si ho také vyfotili, a kdyby tu bylo vybavení, udělal bych referát i s fotkami.

Celá budova muzea je několikrát modernizovaná. Její současný stav s moderní dostavbou je od roku 1997.

Úplné počátky patří do roku 1947, kdy tehdejší vedení města Kopřivnice, vyčlenilo historickou budovu, která patřila výrobcům kočárů Ignáci Šustalovi. Původně tu vystavoval své exponáty kopřivnický rodák Emil Hanzelka. To byly různé starožitnosti, památky z dřevěného kostela, zkameněliny a jiné. Tak bylo založeno Lašské muzeum.

V roce 1953 bylo rozhodnuto, že se Lašské muzeum přebuduje na muzeum automobilového a keramického průmyslu. V roce 1967 se přistavil nový prosklený pavilon. V roce 1981 přibyl k muzeu chráněný památkový objekt tzv. Fojství. Až do roku 1997 celá budova procházela postupně rekonstrukcí a 2. října v tomtéž roce těsně před půlnocí byla dokončena a oficiálně předána stavba nového Technického muzea.

V roce 2004 se pod nápořem sněhu zřítily střešní konstrukce **Technického muzea**. Vznikly tak statisícové škody, budova byla určena k likvidaci a exponáty umístěny do nového depozitáře v areálu Tatry. Renovace probíhala rok.

To asi tolik k historii.

A co vystavuje toto muzeum? Jako první kousek je tzv. kočár bez koní Präsident - první automobil v tehdejší Rakousku-Uhersku.

Je tu také pár vozů z 20. – 30. let. Jako první minibusy, hasičský vůz a nákladáčky. Tehdy se hodně vyrábělo ze dřeva. Dneska už máme „kastle“ na auta z plastu a vyráběné sériově, ale tehdy se vyrábělo vesměs ručně a jednotlivě každý kus.

Další expozice tvoří spíš prototypy inspirovány letící kapkou. Tzn., že jsou to auta jako z filmu „Fantomas“. Většinou se tyto auta nikdy nevyráběly sériově, ale jakési návrhy moderního auta, které bude jezdit na specifický pohon a v té době 180km/hod., bylo něco jako „perpetum mobile“.

Kdo je technický tip, tak toho určitě zaujme část **šokující technika, nebo 3,2,1, start!** Nebo podvozky.

U každé expozice je terminál, který nahrazuje průvodce. Tam si můžete zvolit jazyk, ve kterém chcete udělat přednášku k dané sekci, nebo konkrétní vůz, který vás zajímá. Někde jsou promítané i krátké filmy. Tím máte dostatek vyčerpávajících informací.

Budova má několik pater a na stropěch jsou rozvěšeny na laně letadla. Pro milovníky letectví je tu zavěšen akrobatický dvouplošník TATRA 131 a kolekce leteckých motorů. Dál uvidíte i dizajnéřské návrhy automobilů, trofeje z mnoha sportovních klání a fotografie připomínající další z mnoha výrobků, které se nepodařilo zachovat do dnešní doby.

Osobní auta z 50., 60., 70., 80., let jsou samozřejmostí. Třeba takové vládní vozidla, jak se postupem času měnily. V čem jezdil třeba prezident Masaryk, Gottwald, Husák a jiní vládní činitelé dané doby.

Na co jsem se nejvíc těšil, byly nákladní vozy. Byly to obrovské Tatrovky, do kterých jste se dostali jen po malém žebříčku. Mohli jsme u některých sedět v kabině, vidět palubní desky. Tak jak dneska jsou auta řízeny počítačem, tehdy to byla jakási jednoduchá mechanika. Pár budíků, obrovská řadící páka, pedály, které se ovládaly silou. Řidič třeba takového vojenského nákladáku, musel mít velkou sílu v nohách. Sedáky byly tvrdé a nepohodlné, žádná klimatizace. Také bezpečnostní pásy nebyly tak nutné jako dneska. Celkem bezpečnost byla nějak neopomenuta, ale nedomyšlená. Šlo spíš o praktičnost, později o pohodlí, pak o dizajn.

A jako poslední výstava, byla z železniční techniky. To už mě tak moc nezajímalo. Na začátku jsem se zmínil o Slovenské strelu. Tak už jen pro zajímavost.

Už z názvu je jasné, že tuto přezdívku dostal tento vůz kvůli rychlosti. Od července roku 1936 jezdil tento spoj mezi Prahou a Bratislavou. Překonal parní lokomotivu o hodinu, takže z Prahy do Bratislavy, jste se dostali tímto spojem, za 4 hod. 18 min. Tato rychlost, byla překonána až v 21. stol. Vozy byly vyrobeny v kopřivnické Tatrovce.

Určitě doporučuju se do muzea podívat i těm, co se nezajímají o techniku. Najdou si tam aspoň pro zajímavost zmíněné první historické vozidlo, anebo Slovenskou strelu. Tato vám zabere tak dopoledne. Pak si dáte oběd třeba z domu, nebo si zajdete do blízké restaurace a po obědě můžete zajít do Štramberku zase na jiné historické putování.